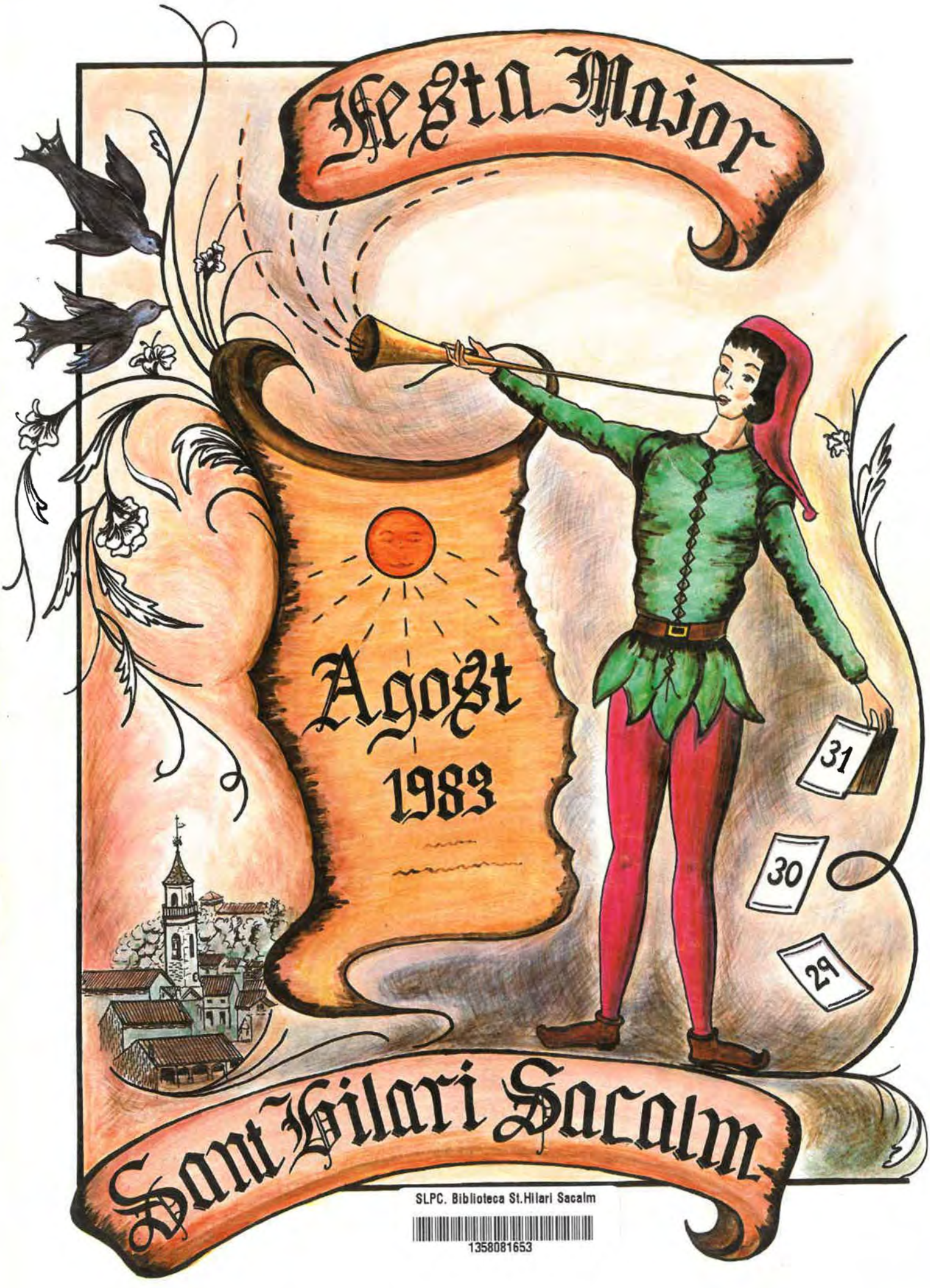

SLPC. Biblioteca St.Hilari Sacalm
1358081653

LA CANÇÓ DE SANT HILARI

La cançó de Sant Hilari
és senzilla i és suau
té remors de cosa nostra
i és fragant de verd i blau.

Duu un repòs madur, perfecte,
mig enyor i mig oblit,
que ens amoixa el front i ens vessa
com un somni al fons del pit.

Escoltem-la: que el seu aire
diu missatges infinits
i ens irisa amb tot d'aurores
les cinc roses dels sentits.

Escoltem-la: van glosant-la
cel, paisatge, branca, llum
i un sospir perfet que vola
deixant boires de perfum

pels pujols i per les frondes
(laberints ombrius, deserts)...
L'harmonitzen cims i abismes,
prades, xiscles i camps gerds;

serenors, silencis, calmes,
tot de dolls i rierals,
castanyers i verns i arbredes,
les carenes, els fondals

i les veus innominades
del capvespre (dolç repic
d'un fresseig d'herbeis i d'ales
dins la pista del gran circ)...

Escoltem-la: que rodoli
ben endins del nostre cor
perquè ens sigui norma i guia
pels camins deserts d'amor

d'aquest món que es neguiteja
cercant formes i claror
i no sap collir l'ofrena
transcendent de la cançó.

La cançó de la natura,
tan solemne (seny i pau),
la cançó de Sant Hilari
tan senzilla i tan suau.

Jaume Llacuna i Poch

Aquesta portada és obra de Núria Tort i va guanyar el Concurs de Cartells per anar al programa de Festes.

SALUTACIÓ

Sí, una vegada més tinc la ventura d'encapçalar el programa de Festa Major que estàs llegint. Recordaràs que un any enrera et deia que segurament seria l'última Festa Major que presidiria com a batlle. Bé, les circumstàncies han canviat i molts factors han ajudat a que es formés i presidís un nou equip municipal i que junts, veterans i joves, homes i dones de diferents edats i de distints estaments socials, ens apleguéssim amb nova il·lusió i amb un objectiu comú: el d'anar treballant i resolent problemes i en definitiva el d'aconseguir entre tots un Sant Hilari més humà i més habitable.

Òbviament, la tasca a desenvolupar és molta i feixuga de portar a terme, però la volem fer conscients de que no estem sols; sabem que podem comptar amb cadascú de vosaltres, així com també amb totes i cadascuna de les entitats que per sort proliferen a la població. Aprofito una vegada més l'avinentesa per a donar-vos les gràcies, perquè darrera de cada acte que es porta a terme a Sant Hilari, sempre hi trobem persones altruistes, persones que no tenint res més a guanyar a vegades que crítiques i incomprensió, roben hores a la feina, al dormir o a la família; a tots vosaltres el meu agraïment.

Hem de reconèixer que amb el decurs dels anys, la Festa Major ha canviat. Actualment la societat ha anat evolucionant i la gent disposa de més facilitats i de més mitjans, tant de transport com econòmics, per en qualsevol moment celebrar la "seva" festa, i fer-la al seu gust, ja sigui en el mateix poble o a qualsevol altre lloc. Això està més o menys a l'abast de tothom, però crec que tenim un deure envers la Festa Major, "la de tothom", la de tota la vida, la dels costums i de les tradicions i que hem de fer un esforç per a mantenir-la i millorar-la, doncs aquesta sí que és la "nostra festa major".

Hilarienc, vull invitar-te una vegada més a participar-hi, deixant, si t'és possible, de banda en aquests dies les preocupacions, els problemes, les dificultats i el desencís per donar pas a l'alegria i les il·lusions i compartir-les amb els familiars, amics i coneguts. Tots junts, en acabar les festes, hem de poder dir que aquesta ha estat una,

Bona i Feliç Festa Major!

XAVIER ROSELL i TERRIS
Alcalde

"UN PETIT GRAN HOME"

VALORS HUMANS D'EN JAUMET DEL FLAVIOL

El somriure d'en Jaumet

Des de petit he sentit admiració vers en Jaumet del Flaviol. Tinc enregistrada en la ment l'actitud, el fer d'un home bo. I sobretot recordo aquell somriure característic i constant. Crec que al Cel, en Jaumet, estarà en el lloc i en mig dels sants i santes més riallers. Molt segur que la seva glòria serà un etern somriure.

La oïda espiritual d'un home sord

Tots —hilariencs i estiuejants— els qui tractàrem en Jaumet sabem que era mut. No gaudia del do de la parla. Però es feia entendre de mil maneres. Tenia una oïda tan fina, que molts li tiraven cèntims a terra quan ell estava d'espatlles. Es girava tot seguit. Però tenia més bona l'oïda espiritual, de discerniment de persones i coses: sabia d'immediat qui li volia bé o mal; quines intencions i sorolls hi havia a l'interior de la persona que se li acostava.

Bonhomia i innocència

En Jaumet, d'estatura, era baixet. D'aparença senzill, humil. Sempre anava net, amb la seva brusa de tractant de bestiar. Era un home treballador, estalviador i espavilat com el que més. I per sobre de tot: bo de mena. De gran cor i de millor voluntat. Xics i grans s'acostaven a en Jaumet, per gaudir de la seva rialla franca, oberta, infantil, joiosa o de la seva mímica encisadora, primària, descobrir-ne tot seguit, amb gaudi, la bonhomia, la innocència que tot ell transpirava i aquesta manera de fer-ho ultrapassava tot.

La felicitat no era lluny d'ell

En Jaumet era un home savi. No savi de coneixements teòrics o de sapiència apresa dels llibres, de memòria. Era savi degut a les experiències viscudes, sofertes en el llarg de la seva vida i d'una infància dura i punyent. Era un home que no envejava res ni a ningú. Vivia content i com diuen els mestres de l'esperit, la felicitat no era lluny d'ell. El seu coeficient d'entendre i de retenció era molt elevat. I tocant a la música que ell desenvolupava, encara que monòtona i pobra, no obstant, feia cantar el flaviol, en una època que molts pocs sabien música o tocaven el flaviol.

En Jaumet i la Font Vella

La mímica

Quan a l'expressió facial i de gesticulació hauria pogut estar, en Jaumet, model i tractat, per una tesina d'estudiosos de mímica. L'hauríeu d'haver vist representant els diversos personatges del seu repertori: "La senyoreta", "La mainadera", "El distret". Com en els acomiadaments d'estiuejants, feia veure que plorava i es treia el mocador de colors bo i eixugant-se les llàgrimes fictícies o bé, les alegries en veure de nou un rostre conegut. Però, el més sublim eren els cops de barretina, com hi jugava, la feia servir per a tot. Era més que una peça de roba d'abric, era més que un símbol; en les seves mans la barretina, prenia vida.

La gent de la vila l'estimava i el volia

Haig de fer esment i, és de justícia recordar-ho, que la gent de Sant Hilari era conscient de la bondat, del pacifisme, de la cordialitat d'en Jaumet. Mai no es va permetre que ningú maltractés de paraula o d'obra els sentiments o el físic d'aquell que la gent de seny en deia: "és pecat fer-li mal".

Amb el cistell de fems

Dono fe, de la Fe d'en Jaumet i de la seva Esperança. Recordo que moltes vegades en tornar del Seminari, durant les vacances, principalment les de l'hivern, "parlàvem" de temes i dimensions, quan ningú no s'hagués pogut imaginar, embolcallats per la fredor i pel silenci dels carrers glaçats de Sant Hilari. Per únic testimoni, de la nostra conversa hi havia, en mig nostre, a terra, un cistell quasi ple de fems per adobar la terra, de bucins de llenya o de fullaraca que en Jaumet solia anar a cercar i portar a casa seva. Humil i esperançat Jaumet!

Servidor d'aigua

Jo que sóc creient, cristià, demanaria a ell, que fou "un servidor d'aigua", que des del Cel, doni sempre als habitants de la vila de Sant Hilari el do de l'aigua i en abundor.

La frase de l'escriptor Gironella

Al començament volia parlar del valor humà d'en Jaumet, del somriure, del seu riure. Però hem esmerçat l'espai en recordar alguns valors humans d'en Jaumet. M'ha plagut fer-ho. He fet memòria d'un home bo, que jo definiria, a n'en Jaumet, amb una frase de l'escriptor Josep M.ª Gironella. Hom estava fent-li una entrevista i hi havia davant nostre un amic comú que és baixet d'estatura. Gironella en féu un elogi dient-me: "És un petit gran home".

Aquest ha estat el títol i aquesta és la cloenda que voldríem dedicar, en aquesta festa major, a la memòria d'un home bo, que sense fer quasi res, va fer molt per Sant Hilari. En Jaumet fou "un petit gran home".

Josep M.ª Alimbau i Argila

Nota: L'autor de l'article, conseqüent amb la línia del seu programa de valors humans de Ràdio Barcelona, anomenat "Objectiu l'home", ens fa una semblança del recordat i benvolgut Jaumet del Flaviol.

UNS MOTS

Arribada la Festa Major, gairebé tothom es pren un temps de descans en el seu treball durant la resta de l'any; són uns dies per a disfrutar.

Emperò, per a tots els que formem les distintes entitats locals que actuen al poble, és un punt i seguit en les nostres activitats, com podríem dir, un moment de reflexió, car la Festa Major tanca un temps concret al llarg de l'any, l'estiu, en el qual augmenta la nostra activitat i a partir d'ací endinsar-nos en el perllongat i fosc període de tardor i d'hivern.

El Cinema-Club Sant Hilari saluda doncs, els hilariencs i els estiuejants, com a associació que treballa voluntariosament en aquest poble, capital de Les Guilleries, per a omplenar un espai de la Cultura com és el cinema, i desitja que tots passem aplegats uns bons dies de Festa Major i els següents per a poder tornar l'amy vinent a celebrar-la més cinematogràficament que mai pel que a nosaltres respecte (amb el permís de la videomania). Au doncs, salut a tothom!

Tararíiii, tararíiii...
la Festa Major ja està aquí.

A les botigues venen més
i tots hi deixem els calers.

Però amb aquesta calor,
no hi ha qui vagi al cinema;
per arrenjar aquest problema
férem el cinema-club amb valor.

Per a que el cinema no es tanqués,
com a Arbúcies va passar,
totes ens les hem de pescar
per a que la gent vingui més.

Però després de tant pensar,
per a la solució trobar,
això solament es pot arrenjar,
si els videos que els bars han posat,
no passin pel·lícules pel personal.

I mentres tant,
nosaltres anem tirant,
amb pel·lícules i projeccions,
on hi van quatre gats, tan sols.

Però com nosaltres som
d'aquesta terra, única al món,
per pebrots tirarem endavant,
si molt convé donant l'entrada de franc.

I si hem de plegar
no ens posarem pas a plorar,
sinó que haurem de cercar
un altre cinema on anar.

Ací el "rollo" hem acabat
els sonats d'aquesta entitat,
com si aquest programa normal
fos la fulla diocesal.

Ves; Salut i Força!

CINEMA-CLUB SANT HILARI

****

ESCOLA DE LA NATURA "LES GUILLERIES"

L'Escola de la Natura "Les Guilleries" continuant en la seva tasca de difusió i estudi de l'entorn natural, ha organitzat durant el curs escolar 82-83 les següents activitats:

1 - Apropar al coneixement del paisatge de "Les Guilleries" a 1600 alumnes des de 2on. d'E.G.B. fins a C.O.U. i F.P., de diferents escoles de Catalunya. 158 alumnes eren de l'escola Pública de St. Hilari i de Formació Professional.
2 - Realització de dues exposicions:
   a) Octubre de 1982, "Exposició de Bolets de les Guilleries", junt amb una conferència sobre el mateix tema.
   b) Juny de 1983, "Exposició d'herbes remeires i aromàtiques de les Guilleries", amb excursions, conferència i audiovisual.

   Hem comptat amb la col·laboració molt valuosa i estimulant de la gent de la vila i amb l'ajut de l'Ajuntament de St. Hilari, de l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona i del Museu de "Les Guilleries".
3 - Cursets per a mestres sobre:
   a) Astronomia.
   b) Tardor al Bosc.
   c) Conserves d'aliments.
   d) Les aigües dolces del medi aquàtic.
   e) Horticultura a l'escola.

Equip de l'Escola de la Natura "Les Guilleries": Anna Augulló
Pep Badia
Vadó Bosch
Carmen Capdevila
Teresa Saló

ELS "CAVALLITOS" D'EN FORO

Si us parlo de l'Agustí Canaleta pocs el coneixaran, però si ho faig d'en Foro, ja tothom sabrà de qui es tracta, i en especial els menuts.

En arribar el mes de maig i en el lloc de sempre, hi neixen, com un gros bolet, els *"cavallitos"* d'en Foro, una enorme il·lusió per als petits. Durant uns mesos aquell home, l'Agustí, serà com un gran personatge en la vida dels infants. Ell els fa moure, ell té la *"clau dels cavallitos"*, d'allò que és motiu de la seva distracció i divertiment.

Tots diem i hem sentit dir: *"nen, si no menges no aniràs als cavallitos"*, *"si no et portes bé..."*. Tots els qui tenim canalla coneixem aquesta cantarella, encara que al final ells es surten amb la seva.

Anys enrera l'Agustí era *"l'home de les barques"*, unes barques enormes, pintades de blau i de vermell que eren molt espectaculars. Els petits teníem feina per a fer-les moure i ell ens empenyia; quan ja havies pogut tocar la vela amb la barca, quan semblava que la dominaves, l'Avi, en Ventura Foro, et tocava una mica el fre, no fos cas que l'estripessis... Al cap d'una estona, mentre estufat anaves ençà i enllà, el dring d'una daurada campana t'anunciava que l'estona d'il·lusió s'havia acabat. Recordo com més d'una vegada m'havia tocat el rebre a casa per haver-me quedat encantat una llarga estona davant les barques i no portar a l'hora allò que la mare m'havia encarregat.

Les barques d'en Foro.

L'Agustí em deia tot content que l'any passat les havia venudes i que no servirien més perquè anaven a un museu...

Ara fa setze anys va adquirir, a les Fires de Sant Narcís, de Girona, els *"cavallitos"* que té, i que juntament amb el bon temps treu cada any al carrer. Després de no veure'ls en tota la temporada d'hivern sembla que siguin més joves, doncs els pinta, els arregla i els mima; no m'extranyaria que mentre ho fa enraonés amb la moto, amb el carro o amb alguna de les figures que allà hi ha pintades, perquè se'ls estima de valent. Actualment podrien ser una peça digna de museu de tan goig que fan i es veu que més d'una vegada els hi han volgut comprar.

Si li demanes perquè fa aquesta feina, et diu que per a guanyar uns diners i perquè li agrada molt la canalla. Ell els fa voltar a les cadiretes (Ale! Ale! els va dient), els ensenya el botó de la botzina, els diu que toquin la campana... Amb una mena de sirena escardada pregona que els *"cavallitos"* s'engeguen i ja no els para fins al cap d'una bona estona; diu, i és veritat, que els deixa

rodar més que els altres que vénen. Era diumenge passat que ho tenia tot ben ple i no se li enjegaven; ell els empenyia per l'escala del camió de bombers però el carro de la il·lusió no va començar a girar fins al cap d'uns minuts. Els petits se'l miraven amb cara de preocupació però no gosaven ni moure's...

Tanmateix, l'Agustí està més trist quan s'acosta la Festa Major. Es una d'aquelles contradiccions que té la vida. Quan tots estem més o menys alegres per les festes, ell és quan passa un enorme disgust. Aquells nens i nenes que tant l'estimen i el volen, innocentment el deixen per uns dies. Mentre els *"cavallitos"* dels llums i la fressa aniran carregats de canalla, ell neteja alguna cadireta o posa un d'aquells discos que tantes vegades hem escoltat, o senzillament pensa en el goig que fan els seus. Me l'imagino consolant els seus amics, els cavalls, l'avió... perquè també deuen trobar a faltar l'escalf dels nens i de la gent. S'ho agafa amb filosofia i diu: *"què hi vols fer!"*.

En Foro i els seus "cavallitos".

Està molt content de la gent que té, dels clients, fins i tot comenta que hi ha estiuejants que només d'arribar a Sant Hilari ja el van a veure acompanyats dels nens i li anuncien que passaran uns dies aquí i que ja hi aniran. Quan diu això no pot dissimular una àmplia i generosa rialla d'home satisfet.

Vaig demanar-li fins quan seguiria amb els seus *"cavallitos"* i de manera contundent va respondre que ho havia fet molts anys i que mentre el cos li permetés, tirarien.

Passen els anys i l'Agustí, amb la seva moto vermella que tots els xics coneixen, la borsa dels *"vales"*, les velles ulleres i els cabells blancs i amb noves ganes, torna enlluernar amb els seus *"cavallitos"* la canalla, que amb enorme satisfacció en comenten la seva arribada i el seu muntatge.

L'Agustí Canaleta, en Foro per grans i petits, n'està cofoi del seu món de voltes, de música i de rialla. A voltes ha de distribuir els nens perquè tots se li han posat en un cantó i fan contrapès, altres vegades té dificultats per a fer-los arriar perquè se li han mollat els fils, però al final les cadires, l'avió i tota la resta tornen a donar giravoltes.

Durant la xerrada més d'una vegada va dir-me que si la foto que li tiraren li haguessin fet al mes de juliol, s'hagués vist més canalla, però avui, havent-hi els altres, no hi tinc gaire ningú.

"Agustí, m'interessa el fet humà i social que originen vostè i els seus "cavallitos", vaig dir-li. Ell, tot parat, digué... "Gràcies, moltes gràcies... Si t'haig de donar alguna cosa..."

Pensava que si en Jaumet era la joguina de grans i petits, l'Agustí de Can Foro és en *"Jaumet"* dels petits...

Àngel Serradesanferm i Valls

UNA FESTA DE LA COLÒNIA ESTIUENCA

"STREAPTEASE" l'any 59

L'any 1959 vàrem organitzar una festa a la Piscina en la qual el número bomba era un "streaptease"; com que la cosa era molt forta per aquell temps, creièrem que el primer que calia fer era demanar permís a l'Alcalde perquè no tinguéssim problemes; aleshores ho era l'Enric Rosell i recordo que entre altres recomanacions ens va dir:... "ojo", no us passeu!

L'èxit el donàvem per descomptat però per nosaltres el problema més gran era trobar l'artista. Amb la Rosa M.ª Margarit, la Gasol, en Miquel Gisbert..., vàrem anar una nit a la sala de festes "Novedades". Després d'observar el personal veiérem una noia que semblava molt esbojarrada; li vàrem explicar tan bé com poguérem de què es tractava i per tota explicació ens va donar una bofetada; en tornar a la taula vàrem comentar:... mal començament!

Aleshores en parlàrem amb una parella que havia guanyat molts concursos de "rock and roll" i que l'havíen portada l'any anterior a Sant Hilari per a fer una exhibició. Al cap de poca estona van venir a la nostra taula i quina no seria la nostra sorpresa... en veure, ni més ni menys, que era la noia de la bofetada! Vàrem començar a parlar de la qüestió com si no hagués passat res i arribàrem molt aviat a un acord.

La festa fou una vertadera sensació; tot s'omplenà... i la guàrdia civil vigilant que no ens passésim!!!

Tot a nà molt bé i l'èxit fou absolut.

Cal dir que la "Gasoleta" cuidà fins al més petit detall tot el que es referia al vestuari, que era fastuós.

Recordo que l'artista portava barret amb plomes d'estruç, abric de pells i molts abaloris... i pels malintencionats, recordo que l'artista acabà en banyador complet d'aquell temps, entre la música i els aplaudiments de tots els assistents.

Jaume Pla

****

Sant Miquel de les Formigues al segon any.

29 - IX - 1958

Celebra la Missa dalt el cim, Mn. Estanislau Corrons.

Fotos de M. Gisbert

COLEGIO PUBLICO DOCTOR MORALES

Como en años anteriores, la Asociación de Padres de Alumnos del Colegio Público Doctor Morales, por mediación de su Junta Directiva, les desea una Feliz Fiesta Mayor y que, Dios mediante, podamos celebrar muchas más todos juntos, con paz, prosperidad y unión.

Siempre hemos dicho que el presente año es más significativo que los anteriores, por las causas que fueren, pero nos parece que realmente el presente así lo ha sido, pues como es sabido finalizaron las obras previstas en nuestros primeros planes de estancia en la Junta Directiva, como son: el amurallado del recinto donde se encuentra el Centro Docente, la instalación eléctrica entre otras más, lo que no deja de ser un logro anhelado por los padres.

No quisiéramos olvidar hacer mención del éxito del Festival de Fin Curso, con la participación de casi la totalidad de los Alumnos, con juegos de cucañas, competiciones de Cross en diferentes categorías, bàsquet y futbol sala, mereciendo mención especial la tabla de Gimnasia Rítmica, de gran plasticidad, efectuada por las chicas de diferentes niveles.

Tenemos que hacer constar, nuestro agradecimiento a las Autoridades Locales, por haber tenido la deferencia de que nuestras chicas, con la tabla de gimnasia mencionada anteriormente, tuvieran el honor de abrir el Pabellón de Deportes local, en lo que se refiere a actuaciones deportivas, recogiendo los primeros y muy calurosos aplausos del respetable, lo que sin duda nos da aliento para seguir trabajando.

Quisiéramos dar una vez más las gracias a todos e invitar a seguir trabajando por el bien de la cultura de nuestros hijos, pues como sabemos serán los hombres del mañana, y por consiguiente los continuadores de nuestro Sant Hilari, que por quererle, esperamos sea contínua su prosperidad.

Feliz Fiesta Mayor

El Presidente
JOSÉ CANO

****

SABER I CONÈIXER

Que la història sempre ha estat discutida i debatuda no és dir res de nou. Que els llibres que tracten la història són pesats i destinats solament als erudits, ja ho sabem. Que la història reflectida en els llibres és parcial, imperfecte i superficial, també és obvi per a tothom. Però, malgrat tot, la Història és necessària car és el nostre passat, estudiar-la és imprescindible per a no perdre les arrels i publicar-la és una obligació moral per evitar que es perdi.

Això ha fet que un grup d'hilariencs hagi pres l'acord d'editar una revista on es reculli tot el que composa la vida al llarg del temps a Sant Hilari i rodalies, sempre en un llenguatge planer i entenedor per a tots. Hem cregut convenient per un cantó, concentrar tota la documentació existent —tan gràfica com escrita— de la Història local i a la vegada recollir i donar el testimoniatge directe o indirecte de qui ha viscut els fets d'interès al llarg de la seva vida, aportant el seu gra de sorra per a omplenar i solidificar la terra on estem vivint.

Aquesta publicació de periodicitat semestral s'anomenarà TEMPS, té la voluntat de donar a conèixer els fets que han estat i formen part de la vida i història hilarienca, i que són ignorats per la majoria de nosaltres. Aquesta és la nostra intenció, conèixer millor el passat, assegurant així, el nostre present i futur, recuperant primer els orígens.

Grup d'Estudis Hilariencs

PARLEM DEL CASAL DELS AVIS

El meu primer Déu vos guard és: Pau, unió i bona Festa Major!. Ja sé que sabeu qui us parla... sí, sí, sóc la mateixa, això vol dir que em coneixeu bé.

El passat any, en un jorn com el d'avui vàrem viure junts el somni de poder engrandir el Casal. Avui, gràcies al nostre benvolgut batlle En Xavier Rosell, crec que ja és realitat. Amb l'afany que sent en complaure'ns i millorar el nostre poble, cerca moltes vegades l'ajuda material de l'exterior, per no carregar massa la nostra economia, i aconseguir així una aportació, i amb una mica d'esforç per part nostre el podrem engrandir. Ell no ens demana res; primerament donem-li el nostre suport moral i ajudem-lo a fer més formós i més net el nostre poble; tenim papereres, no tirem deixalles a terra; respectem els fanals i les fonts-brollador recentment instal·lades. Pares i Srs. professors ensenyeu a la mainada que estimin i cuidin el que és de tots. Ai, Ai!, perdoneu perquè m'allunyo del tema, no us penssésiu que cobro de l'Ajuntament, encara que vetllar pel poble és un deure de tothom. Sé que desitjeu que el Casal sigui digne del poble i de les persones que hi anireu entrant. L'engrandim per tal que tots hi tingueu cabuda.

Demano el vostre ajut, encara que direu que pidolem massa, però poseu-vos la mà al pit. El Casal és un lloc de distracció pels avis, és la segona llar i s'hi troben bé. Les Residències l'allunyen de la família i l'avi es sent abandonat; enyora la seva casa, els veïns, els records... oferim-los-hi un bon Casal. Quan, cap el tard en surten i han fet la seva partida, porten vida i alegria en el seu mirar, i un somriure als llavis. Van contents cap a casa, on trobaran el plat a taula, i una bona rebuda de fills i néts. Què bonic i coratjós és viure amb la família! Jo dic: gràcies per l'amor i respecte que sentiu per tots els vells, doncs encara que sempre hi han excepcions, la vila de Sant Hilari és un model, ja que cada família cuida dels seus avis, i ells amb la paga de la Seguritat Social i el vostre afecte, reben el premi de l'esforç i sacrifici que feren en la seva precària joventut. Treballaren amb el pic i la pala per ajudar al progrés i la comoditat de què avui vosaltres gaudiu. Ells us allargaren la mà per ensenyar-vos a caminar, vetllaren el vostre son al peu del bressol, i sofrien si estàveu malalts i el poc que tenien era per a vosaltres. I si penseu tot això, els negareu el vostre suport? No, no, això sí que no, perquè tots tenim coses dolentes, però en posseïm de molt bones; deixem que una vareta màgica desperti aquests nobles sentiments i aprofitem-los. Esperem que ens allargareu la mà i hi ha moltes maneres de fer-ho. No tot han d'ésser diners; tinc la certesa que cumplireu amb el vostre deure i junts fruirem del benestar del Casal, el vostre, aquest Casal que construïm entre tots. Encara hi ha alguna persona que no ha fet res per ell; no crec que pugui estar gaire satisfeta i aquesta vegada esperem que tots hi col·laborareu. Sé que és un esforç però si repassem allò que malversem, si posem una miqueta el coll, podem estalviar petites quantitats, que juntes podran donar una bona empenta. El que donareu no serà llençat, serà com si a poc a poc construíssiu una nova llar. No sé si ho farem prou bé, doncs arreglant coses velles sempre surten obstacles. Malgastadors no ho som, però voldríem que les noves sales tinguéssin més llum, més vida, no aprofitant trastos vells, que ja ho som nosaltres. El nostre magnífic Ajuntament costejarà les obres, el Patronat i poble, hi posaran els mobles i tot val molt, però si ens ho proposem ho farem. La unió fa la força!

Des d'aquí us notifiquem que un jorn ens reunirem per parlar de l'Homenatge a la Vellesa, que és una festa on els avis disfrutem i no voldríem que es perdés, i en farem la millor festa de l'any: la Festa dels Avis. Serà coratjós i bonic que el poble homenatgi els seus pares, avis, amics i veïns. Mercès per el molt que heu fet i espero que fareu. Mercès també als estiuejants que visiten el Casal i que hi donen vida i alegria, i desitgem bon estiu i bon hivern a tots.

Us vol i us desitja molta felicitat, una velleta de 85 anys, membre del Patronat.

SOLEDAT RIDAURA

Federació Olímpica i Agrupació Atlètica i Diurètica de Cultivadors de Pedres de Sant Hilari Sacalm. G e r o n a - Spain.

ELS dirigents de les entitats organitzadores es complauen en fer constar que una associada de la nostra Secció Atlètica i Diurètica, el dia 25 de Juliol de l'any en curs realitzà la següent proesa:

BAIXAR A PEU A LA FONT PICANT (MATI I TARDA) I ESCALAR LES ALTEROSES CIMES DE L'ERMITA DEL NEN JESUS DE PRAGA,

proesa seriosament cronometrada oficialment pels senyors Negre i Moncunill, havent efectuat els disset quilòmetres del recorregut amb un temps rècord i sense esbufecs. Amb aquest motiu els dirigents de les referides entitats Olímpiques i Diurètiques, després de considerar la proesa acorden amb el vist i plau de les Forces Vives de Sant Hilari, concedir a Consol Piverola, de Farragó la Medalla al Mèrit Olímpic i Diurètic, 1983, guardó que en aquest moment li és imposat pel seu entrenador, senyor Negre, en col-laboració del seu ajudant tècnic, senyor Moncunill, conegut també pel sobrenom d'"el hombre de la palabra incansable". Així mateix, la repetida Comissió es complau d'estampar en aquest pergamí un extraordinari poema original d'un dels millors poetes de la nostra terra i que amb un verb inspiradíssim a més no poder ha volgut sumar-se a aquest acte d'homenatge a la senyora CONSOL. Escoltem, doncs, respectuosament, devotament gairebé, la deliciosa musica i el profund contingut de tan meravellós poema. Silenci. Diu així :

Perquè talment una daina
camina de sol a sol
retem honors i homenatges
a la senyora Consol.

Però no sols perquè camina
li oferim aquest present
doncs també es mereix l'ofrena
pel seu aire intel-ligent.

Per la seva bonhomia,
senzillesa i bon sentit,
pel seu tracte franc i amable,
cordial i distingit.

Acabem, doncs, aquests versos
esperant i confiant
que molts anys poguem trobar-nos
la Consol i tots nosaltres
al volt de la Font Picant.

FITXA TECNICA:

Sindicat d'Iniciatives: Srs. Negre, Moncunill i Llacuna
Organització general: Sr. Negre
Orador empedernit: Sr. Moncunill
Lírica i alta poesia: Sr. Llacuna
Artista invitada (Art i Decoració) Mercè Vilaró, de Llacuna
Col-laboradors: Tots els de la Font.

INAUGURACIÓ DEL POLIESPORTIU

Vista de l'exterior del "Poliesportiu".

El Sr. Jaume Rosselli, Subdirector General d'Esports talla la cinta d'inauguració, en presència del President de la Diputació de Girona, Sr. Salvador Carrera.

Moment de la benedicció del recinte a càrrec de Mn. Tuneu.

Vista de les grades el dia de la inauguració.

VII CONCURS LITERARI LOCAL ESCOLAR

1.er Premi de 6.è Curs - Imma Fauria

VIVÈNCIES D'UNA TRADICIÓ

Un dia quan era petita el meu pare em va contar una història que feia molts i molts anys que el meu avi li havia contat. Es tractava d'un ocell que voleiava amb el seu company paràsit per un poble desconegut. Ells vam volar baix per a poder saber alguna característica d'aquell poble o alguna cosa del seu folklore. L'ocellet anava explicant el que veia al seu amic paràsit mentre volaven i li deia: Mira! Allà baix celebren una festa, una festa que se'n diu carnaval.

- Com ho saps que se'n diu carnaval?

- Perquè ho he llegit en una pancarta molt grossa.

L'endemà els va despertar una serenata que la gent anomenava "la passada".

- Quin soroll! - Va dir l'ocell al seu amic. Tots van vestits de coloraines i van ballant i fent gresca.

Al cap d'una estona, l'ocell i el seu amic van sentir música que sortia d'un local. Ells hi van entrar i estava ben ple de gent que ballava i d'altra que s'estava asseguda, fent patar la xerrada i bevent moscatell. Al vespre tota una colla d'homes anaven pel carrer.

- Què fan aquells homes? diu el paràsit.

- No ho sé, ho vaig a averiguar.

Tot volant a la vora d'aquells homes, l'ocellet va sentir que deien:

Anem a buscar la nit perduda del dia abans!

L'ocell tornà al seu niu a explicar el que havia vist.

El dilluns tota una colla de dones anaven vestides de gitanes i passaven per les cases a demanar diners. L'endemà feien "el dinar dels pobres" i tots els pobres de les contrades anaven a la Plaça de l'Església a fer un dinar. Mentre ho feien els nostres amics volaven per allí i van dir:

- Goita, allà baix tot de gent menja.

- I quin aspecte tenen!

Però no hi donaren importància. Per fi va arribar l'últim dia de la festa. Tots anaven de dol i els nostres amics estaven estranyats del que passava.

- Què deu passar allà baix?

- Deuen enterrar algú.

Però mentres estaven per allà van sentir que molta gent reia i ja van saber què significava, doncs tota la gent cantava:

"El pobre Carnestoltes s'acaba de morir amb una botifarra i amb un porró de vi".

I quan van acabar, l'ocell i el paràsit van marxar contents a veure si un dia, sense adonar-se'n, es trobaven en un altre poble i amb una altra festa com aquella.

1.er Premi de 8.è Curs - Montse Marés

VIVÈNCIES D'UNA TRADICIÓ

"UN RECORD MOLL PER LA PLUJA"

Plovia... arraulida darrera les cortines i amb la cara atapaïda al cristall entelat, contemplava aquelles vastes planúries en les quals s'hi anava depositant l'aigua que queia monòtona. Vaig abandonar aquell racó i amb tot d'esma vaig pujar les escales, entrant a la cambra, que estava submergida en una densa obscuritat. Com un ratolí escagarriat em vaig ficar dins el llit. Enmig d'una esgarrifant penombra, i amb la vista perduda comtemplava aquelles humides i solitàries parets que semblaven les d'un hospici. Els porticons estaven tancats, i tanmateix una tènue llum va penetrar il·luminant la reduïda estància. L'elèctric soroll d'un gran tro, féu que un calfred em recorregués l'espatlla. Ben arrupida dins el llit vaig sentir els grinyols de la cadira de rodes de l'àvia, que semblava entrar dins la cambra. M'acaricià una galta; les seves mans eren aspres i plenes de clivelles, tanmateix carinyoses i plenes d'amor. Em va estendre una mà en la qual hi estalonava un llibre antic de pàgines groguenques i cobert d'una espessa capa de pols, em va estampar un petó i amb un lleu bona-nit vaig veure com, fent girar les rodes, s'allunyava passadís enllà. Espolsant la pols amb mà trèmula vaig poder llegir el títol del llibre, que deia: "El meu dietari" i dessota hi havia anotat el nom de la meva àvia. Em vaig fixar en una determinada data, el 24 de juny de 1920, el dia de Sant Joan, i allà, amb una lletra menuda i entenedora, hi havia un petit retall de la història de la meva àvia.

* * * * * *

"Vivia en aquell carrer estret i rònec on les clavegueres feien tanta mala olor i les rates es passejaven per les voreres prenent el sol. Davant de casa hi havia un descampat, que estava ple de pampolam i brutícia i on els meus companys hi jugaven cada tarda després de l'escola.

Em passava les tardes arrupida darrera el finestral del menjador contemplant el carrer. La meva inval·lidesa m'impedia poder anar al carrer a jugar com els meus companys.

Durant molts dies per les vespres de Sant Joan veia marxar els companys després de dinar i no tornaven fins que el sol es ponia; llavors arribaven carregats amb fustes i caixes i ho dipositaven tot al voltant d'un pal clavat enmig del descampat. La mare un dia els donà unes quantes fustes velles que estaven apilonades a les golfes. Arribaren a fer-ne un bon piló i llavors vaig compendre el que era: un fogueró!

El dia de Sant Joan al vespre, la mare em va dur al balcó i allà vaig veure la gresca de tot el veïnat al voltant del gran foc.

Unes grans i devoradores flames s'estenien arreu del fogueró, uns rogencs trossos de cendra s'enfilaven per entre el negre fum, produït pels neumàtics, que envaia el descampat, en direcció a l'estrellat firmament.

Era bonic l'aspecte que oferia el carrer.

L'endemà al matí quan em vaig despertar, fent girar la cadira de rodes, vaig apropar-me al finestral del menjador i vaig veure que del fogueró tan sols en quedava un piló de cendra del qual se'n desprenia un suau fumeig que s'escampava per l'atmosfera".

* * * * * *

Plovia... arraulida dins la fosca cambra contemplava aquelles tristes i humides parets que semblaven les d'un hospici, però d'un hospici ple d'amor.

1.er Premi de 7.è Curs - Anna M.ª Tarrats

VIVENCIAS DE UNA TRADICION

LA FIESTA MAYOR

Una calurosa mañana de agosto, cuando el último rayo de sol nacía por poniente, tras la última estrella de la noche, un pequeño resplandor apareció por la ventana de mi habitación; de pronto saqué la cabeza de entre las sábanas y me levanté, pero, ¿Qué día es hoy? ¡Claro! Hoy es el primer día de la "FIESTA MAYOR".

Después de desayunar, cuando todo el mundo ya estaba despierto me desplacé a la iglesia. En una pequeña plaza situada delante toda la gente estaba muy alegre y unida; en medio de la plaza había dos enormes gigantes que bailaban.

Al acabar la juerga y yendo de camino hacia casa, al fondo de una calle vi aparecer a un cabezudo; totalmente desconfiada de él eché a correr con todas mis fuerzas hasta que quedé agotada. Al llegar a mi casa, de repente se me ocurrió una gran pregunta.

¿Nadie sabe si existe vida en otro planeta? Si existe vida en otro planeta no conocido llamado Setán, sus habitantes los setanios, ¿Conocerán las fiestas? ¿Tendrán una fiesta mayor? A lo mejor son gente mucho menos civilizada que nosotros.

¡Ya lo sé! Si son gente mucho menos civilizada que nosotros serán algo así como nuestros antepasados los primitivos, que su afán era solamente cazar para buscar comida y pieles, pero también nuestros antepasados prehistóricos celebraban fiestas, así que en cualquier planeta desconocido, pero habitado, puede existir una Fiesta Mayor.

Pero una cosa que se puede asegurar es que ya es tradición en Cataluña celebrar la fiesta mayor con ilusión y alegría, y en San Hilario, nosotros los niños esperamos esta fiesta con muchas ganas. Hemos de vencer la desgracia, debemos ser felices, porque la felicidad es el alma de una familia unida y de un pueblo que tiene corazón, y porque ofrecer alegría es recibir compañía.

****

Festa del Nen. Agost 1979.

EL NOSTRE CAMPANAR

Col·locació de la part del ferro que culmina el Campanar.

El campanar de Sant Hilari és quelcom més que el tradicional cloquer que identifica l'església del poble. Es pot afirmar que avui el nostre campanar emergeix en la majoria de les vistes de la vila més inspirades de quasi tots els pintors, és tema artístic reproduït per les càmares fotogràfiques, que van a la recerca dels aspectes més singulars del nostre poble; els veïns se'n refien per saber l'hora, assistir puntualment a les celebracions religioses o bé enterar-se del bateig o defunció d'algun feligrès i, també se'n refien, per assabentar-se de l'últim pregó de l'Ajuntament. En una paraula, el nostre campanar és el símbol més característic i popular de la Vila.

El campanar, en l'estructura actual, data de l'any 1922, i és interessant poder llegir en el periòdic local "Lliroia" del 23 de juliol de 1922 el següent encapçalament de la llista de contribuients Pro-Campanar: *"Plau-nos haver coincidit nostra sortida coincidint amb la data que marcarà una fita memorable en la prosperitat de la Vila de Sant Hilari, en son creixement i millora.*

Augmenta la concorrència de forasters, les importants reformes de Hotels i establiments particulars s'obren noves carreteres que'ns intificaran arreu del món, se millora la urbanisació de carrers i places, i com a guaita vigilant de tanta grandesa el campanar de la Vila que anys feia esparava amb unes pobres teules, que una generació generosa acabés el seu ramatament, el tindrà proximament espléndit i digne de l'empenta i prosperitat que per a la Vila s'acosta.

L'empresa aquesta que ahir era un somni i que avui se veu ja una realitat, vulgui's o no serà un etern record per les generacions que vindrán i amb afany serà cercat quin mòvil i a qui's degué el dur-la tan rapidament a terme. Es doncs per a facilitar-los aquest document als qui vindran que's complau LLIROIA en publicar-ne les llistes dels que contribuïren a tan magna obra".

A primers d'enguany, gener de 1983, membres de l'Ajuntament i de la Junta Econòmica de la Parròquia vam decidir emprendre les obres de reparació del campanar (teulat, sostres, rellotge, parallamps i de tot allò que sobre la marxa es veiés necessari), puix s'advertien vàries anomalies.

La reparació era urgent i ha resultat complexa i costosa a la vegada. S'han refet dos sostres de la torre del campanar i reforçat el teulat amb una encavallada de ferro, quedant-ne així garantida l'estructura. Es va descobrir tot el teulat, repassan l'enfustat i reposar escates noves. Però la complicació va sorgir en comprovar que el bloc que rematava el campanar, format de pedra, ferro, les dues campanes del rellotge i el parallamps, amanaçava desplomar-se. A hores d'ara, gràcies a Déu i a l'esforç humà, tot està en ordre. Només falta posar al dia el rellotge i tot el seu mecanisme, la qual cosa l'Ajuntament ha decidit fer immediatament.

Amb tot el fet més remarcable d'aquesta última etapa d'arranjament del campanar és la unanimitat en enprendre la tasca; Ajuntament i Parròquia han pres sempre les decisions en comú, els hilariencs en general i estiuejants han respost generosament dipositant el seu donatiu en les taules petitòries amb motiu de la diada Pro-Campanar i esperem que les entitats locals i indústries es solidaritzaran també, responent a la invitació que els adrecerà la parròquia. Pensem que tot això contribueix a que el nostre campanar sigui cada vegada més el símbol i centre vital de la Vila.

Mn. Joan Tuneu, Ecònom de la Parròquia

****

ACTES RELIGIOSOS

DILLUNS, dia 29

COMMEMORACIÓ DEL MARTIRI DE SANT JOAN BAPTISTA

A les 12: MISSA SOLEMNE CONCELEBRADA. Farà l'homilia Mn. Josep Leyes i Noguera, apreciat Vicari de la nostra parròquia els anys 1955... Els cants aniran a càrrec de la coral parroquial "Els Petits Cantaires".

DIMARTS, dia 30

ANIVERSARI DE LA DEDICACIÓ DEL TEMPLE PARROQUIAL

Vespertina, a les 8 de la tarda: MISSA SOLEMNE d'acció de gràcies.

DIMECRES, dia 31

MEMÒRIA DELS DIFUNTS DE LA PARRÒQUIA

Vespertina, a les 8 de la tarda: MISSA SOLEMNE en sufragi dels difunts.

ACTES RECREATIUS

****

DISSABTE, dia 27

TARDA, a les 6: Repic de campanes per anunciar la FESTA MAJOR.

A les 6: Inauguració de l'Exposició de "MOTIUS DE FESTA MAJOR", a la Cooperativa.

A les 6'45: Al Cinema Catalunya, PREGÓ DE FESTA MAJOR a càrrec de l'eminent historiador Antoni Pladevall.

Seguidament i al mateix lloc, actuació de l'ESBART DANSAIRE DE SANT JOAN DESPÍ.

DIUMENGE, dia 28

MATÍ, a les 10'30: Al Circuit "Els Cortals", celebració del "II MOTO-CROSS FESTA MAJOR" organitzat pel Moto-Club Sant Hilari (vàlid pel Campionat Provincial).

A les 11: Al Cinema Catalunya, actuació del Ballet de Jazz a càrrec de "VIKY i les seves alumnes".

A continuació actuarà el grup de diversió i animació "GRUP NOSMAN ESCALITAT".

TARDA, a les 4'30: A la Plaça Dr. Gravalosa, "CONCURS DE TALLADA DE TRONCS" i "CONCURS DE XERRAC MECÀNIC".

També es faran exhibicions d'especialitats tradicionals bosqueroles.

DILLUNS, dia 29

MATÍ, a les 11'30: CERCAVILA amb el Grup "HIMNAMARRAMON", acompanyats dels Gegants i Caparruts.

TARDA, a les 4: Al camp de Tir Sant Hilari, TIRADA AL PLAT LOCAL.

A les 4: CONCERT DE MÚSICA CATALANA a la Piscina Villaret a càrrec de l'Orquestra de JANIO MARTI.

A les 7: A la Plaça Jacint Verdaguer, AUDICIÓ DE SARDANES per la Cobla "GENISENCA". La segona sardana serà la del Ball dels Gegants.

NIT, a les 10: A la Plaça Dr. Gravalosa, SARDANES per la Cobla "GENISENCA".

A les 11: GRAN BALL DE FESTA MAJOR a la Sala de Festes "Club Villaret" amenitzat per "JANIO MARTI i la seva Orquestra"

DIMARTS, dia 30

MATÍ, a les 11: CERCAVILA amb el Grup "EL SETRILL" i Gegants i Caparruts.

TARDA, a les 7: A la Plaça del Dr. Gravalosa, AUDICIÓ DE SARDANES per la Cobla "GENISENCA". La segona sardana serà la del Ball dels Gegants.

NIT, a les 10: SARDANES a la Plaça Jacint Verdaguer, per la Cobla "GENISENCA".

A les 11: A la Sala de Festes "Club Villaret" GRAN BALL a càrrec de "RUDY VENTURA i el seu Conjunt.

DIMECRES, dia 31

MATÍ, a les 11'30: Actuació per la mainada de l'animador TONI GIMENEZ a la Plaça Gravalosa.

TARDA, a les 5: Al Camp Municipal d'Esports PARTIT DE FUTBOL d'ALEVINS i d'INFANTILS entre els equips ARBÚCIES - SANT HILARI.

A les 6: SARDANES a la Font del Pic, amb la Cobla "GENISENCA".

NIT, a les 9'30: INAUGURACIÓ DE L'ENLLUMENAT del Camp Municipal d'Esports.

Seguidament, GRAN PARTIT DE FUTBOL entre els primers equips

C. E. ANGLÈS - C. E. SANT HILARI

Trofeu Ajuntament.

A continuació i al mateix lloc "CANTADA D'HAVANERES" com a cloenda de la Festa Major. Actuarà el Grup "OREIG DE MAR" i hi haurà "CREMAT".

NOTES: Durant aquests dies hi hauran diferents activitats al Pavelló d'Esports. Programes apart.

Si causes imprevistes obliguessin a alterar la present programació, la Comissió de Festes es reserva el dret de poguer-ho fer.

****

PROGRAMACIÓ DE CINEMA

CINEMA TIVOLI

Dissabte, dia 27 - Nit, a les 10: ESA GENTE TAN DIVERTIDA (2.ª part). ACORRALADO.

Diumenge, dia 28 - Tarda, a les 5: ESA GENTE TAN DIVERTIDA (2.ª part). ACORRALADO.

Diumenge, dia 28 - Nit, a les 10'30: ACORRALADO.

Dilluns, dia 29 - Tarda, a les 5 i Nit, a les 10'30: VEREDICTO FINAL.

Dimarts, dia 30 - Tarda, a les 5: Sessió infantil: LA GUERRA DE LAS GALAXIAS.

Dimarts, dia 30 - A les 7'30 i a les 10'30: PORKYS.

Dimecres, dia 31 - A les 5, 7'30 i 10'30: ANNIE.

CRÒNICA DE L'ANY

1982

AGOST

- Festa Major.
- Pregó a càrreg de Josep M.ª Ainaud de Lasarte.
- Cantada d'Havaneres.
- Concert a càrrec de "Janio Martí" i la seva Orquestra.
- Futbol dels Veterans C. Sant Hilari.
- Cercavila.
- Balls de Festa Major.
- I Moto Cross al circuït "Els Cortals".
- Festivals infantils.
- Tir al Plat al camp de Tir "Sant Hilari".
- Sardanes.
- Actuació de Mary Santpere.
- Final del campionat open de tenis.
- Concurs de Tallada de Troncs.
- Exposicions a la sala de la biblioteca de "la Caixa".
- 1.ª Cursa de Carretons de coixinets.

SETEMBRE

- Audicions de Sardanes.
- XXV Aniversari de la col·locació de la creu a Sant Miquel de les Formigues.
- Diada Nacional de Catalunya. Conferència sobre "El fet nacional català en aquests moments", a càrrec de Francesc Ferrer.
- Clausura dels Concerts d'Estiu.
- Acampada a Matagalls (G.E.H.).
- Festa Major del Pla de les Arenes.

OCTUBRE

- Exposició de Bolets a la Casa de la Vila. Conferència sobre el tema.
- Mitin-presentació d'E.R.C.
- Representació de l'obra "La Sala d'Estar", a càrrec del Grup Teatral de l'Orfeó Vigatà.

NOVEMBRE

- X Cross de Sant Hilari, al Pla de les Arenes.
- Publicació del Butlletí de realitzacions municipals.
- La bandera de Sant Hilari als Andes Peruans, a càrrec d'excursionistes de la localitat i d'Arbúcies.
- Castanyada popular al Carrer Josep Ximeno.
- Diada de la Bicicleta.
- Festa Major de Sant Andreu de Bancells.
- Cross Escolar.

DESEMBRE

- Vetllada Nadalenca del Col·legi Sant Josep.
- II Exposició polifacètica d'artistes locals.
- Actuació de les corals locals a l'església.
- Representació d'"Un pagès de Barcelona" per la secció de Teatre d'"Els Nois Alegres".
- Diploma Turístic de Catalunya a l'Ajuntament de Sant Hilari per la seva tasca en la promoció del turisme.
- Pessebre a Sant Miquel de les Formigues (G.E.H.).

1983

GENER

- Cabalcada dels Tres Reis.
- Concert de Sardanes per "La Principal de La Bisbal".
- Excursió a la Gavarra (G.E.H.).
- Festa de l'Associació de Pares de Família. Festa de la Família.
- Representació de l'obra "La Julieta ha relliscat" per la companyia de comèdies Joan Maragall, de Barcelona.
- I Trial Indoor Sant Hilari.
- Pastorets a càrrec del grup del Centre Parroquial d'Arbúcies.

FEBRER

- Pas del Rally Costa Brava.
- Conferència del Dr. Baena sobre "El perill del tabac".

MARÇ

- Representació de "Maria Rosa" per la secció de Teatre d' "Els Nois Alegres".
- Festa de l'Arbre organitzada per l'Ajuntament, Col·legi Sant Josep, Col·legi Dr. Morales i Escola de la Natura. Diapositives.
- Competició de Cant d'Ocells a la Placeta.
- Setmana esportiva i cultural del Col·legi Sant Josep.
- II Concurs de crema catalana.
- Tómbola Pro-Càritas al Col·legi Sant Josep.

ABRIL

- Via-Crucis Vivent.
- Cantada de Caramelles per els grups "Els Nois Alegres" i "Petits Cantaires".
- Inauguració de l'Agrupament Escolta "Als quatre vents"
- Celebració de Sant Jordi. Venda de llibres i roses.
- II Aniversari de la inauguració del Casal dels Avis.
- Aplec de la llar parroquial.

MAIG

- Aplec a l'ermita del Nen Jesús de Praga.
- Actuació de la coral "La Joia de Montjuïc", de Barcelona, amb motiu de la Pasqua de Pentecosta.
- Inauguració de l'Exposició del llibre infantil i juvenil.
- Revetlla popular del "Pla del Campaner". Cursa mundial d'ànecs.

JUNY

- Aplec del Pedró.
- 3.ª Setmana Gastronòmica. Conferències, explicació de plats, degustacions, etc.
- Festes de fi de curs dels Col·legis Sant Josep i Dr. Morales.
- Exposició de Plantes Remeires i Aromàtiques (Escola de la Natura).
- Festa de l'Esport. Ping-Pong, pesca de la baldufa, marxa popular, cant d'ocells, petanca, baixada del campanar en rappel, tenis, futbol sala, moto cross, bàsquet, tir al blanc, tir al plat, slalon automobilístic, futbol, bici-trial.
- Sopar de germanor de la Festa de l'Esport.
- Inauguració del Pavelló Poliesportiu. Sardanes, gimnàstica, bàsquet i futbol sala. Parlaments.
- Elecció dels millors esportistes locals: Ramon Brugués Masó i Ivanna Masó Carrasco.
- Revetlles populars.
- Festa Major de Sant Joan.
- VII Concurs Literari Local Escolar.
- Homenatge a la Vellesa.

JULIOL

- VI Festival de Música de Sant Hilari. Actuació de la soprano Camen Bustamante i del pianista Manuel Garcia Morante.
- Concert a càrrec de la "Coral Jove", amb intèrprets locals i de membres de l'Escola de Música de Barcelona. Grup de flautes.
- Sardanes cada setmana.
- Festa de Sant Cristòfor. Concurs d'engalanament de vehicles.
- Torneig de Futbol Sala.
- Exposició de flors.
- Concurs Regional de Petanca.
- Festa popular del Grup Excursionista.
- Teatre "Un pagès de Barcelona", pel grup del "Nois Alegres", secció teatral.

AGOST

- IV Rally Sant Hilari.
- Audició de Sardanes cada setmana.
- VI Festival de Música de Sant Hilari.
  Concert a càrrec de Lluís i Gerard Claret.
  Actuació de la "Coral Madrigal de Budapest".
  Concert del pianista "Albert Jiménez Attenelle".
- Actuació d'Els Falcons de Vilafranca, castellers.
- Revetlles populars a la Plaça de Cal Ros, a la Plaça de l'Església i al Serrat.
- Projeccions del Cinema Club.
- Funcions de teatre "Maria Rosa" i "Un pagès de Barcelona" pel grup de teatre "Els Nois Alegres".

Davant la finestra oberta que suposa el programa de festa major per pulsar una mica les inquietuds i el treball de les entitats, en aquest cas comunitat, hem cregut oportú pregonar encara més el segon centenari del naixement de la nostra fundadora: Santa Joaquima de Vedruna.

II CENTENARI VEDRUNA

SANTA JOAQUIMA DE VEDRUNA:

Va néixer a Barcelona el dia 16 d'abril de 1 783. Fou la cinquena entre els seus germans i va compartir amb ells una educació rica en aquells valors que donen garanties a una personalitat destacada. Des d'infant va estimar la vida, la natura, el treball. Observant les coses petites i tractant-les, va aprendre a parlar amb Déu.

Als 33 anys va quedar vídua. Amb escassos mitjans econòmics i sis fills per situar en la vida, va assumir la plena responsabilitat de la seva llar.

Amb els seus fills crescuts va pensar que era el moment d'entrar en un convent de vida contemplativa, però el Pare Esteve la va orientar vers la fundació d'un Institut amb finalitats apostòliques: L'educació i la salut.

El 26 de febrer de 1.826, amb nou companys, va fundar a la seva casa del «Manso Escorial» de Vic, l'Institut de Germanes Carmelites de la Caritat.

Joaquima, atenta a les necessitats dels homes i oberta a la crida de Déu, ha esdevingut un testimoni de coherència cristiana, viscuda en els diversos aspectes de la seva vida:

Com a dona, com a mare de nou fills, com a vídua i finalment com a religiosa i fundadora.

El 28 d'agost de 1.854 va morir a Barcelona a causa de l'epidèmia del còlera.

Avui el seu missatge continua present a 288 Comunitats repartides per Europa, Àfrica, Àsia i Amèrica, amb un total de 2.855 Germanes que realitzen la seva tasca en l'educació, en el camp sanitari, en l'atenció als marginats i en els diversos terrenys on pot fer-se present la Bona Nova de Crist als homes del nostre temps.

L'any 1.868, les Germanes Carmelites, començaren la seva tasca educativa al nostre poble de Sant Hilari Sacalm, concretament en els baixos de l'Ajuntament, i avui a la nostra Vila, continua l'obra de Santa Joaquima amb l'únic objectiu de fer un servei al poble.

Gnes. Carmelites

Aproximació a una hipòtesis sobre l'origen de la «Font Picant»

En alguns escrits s'ha volgut insinuar i suposar que el manantial de la Font Picant de Sant Hilari, havia estat coneguda ja en temps dels romans en la seva dominació sobre les zones d'Osona i de les Guilleries.

Segons la documentació, el descobriment de la Font Picant és obra de mitjan segle XVIII, doncs trobem que el Dr. Josep Gravalosa en dóna a conèixer les seves propietats l'any 1.779 a través d'una memòria que publica sobre les aigües i llurs característiques.

La geologia ens permet avui relacionar la composició de les aigües amb l'estructura dels terrenys d'allà on surten els manantials.

La zona de les Guilleries fou sotmesa al volcanisme de fa segles i en un període anterior s'havien format roques granítiques i feldespats, tenyits en alguna ocasió de color verd i vermell pels òxids de ferro, que constitueixen el primitiu sòcol dels voltants de Sant Hilari.

El Dr. Nicolás Pérez Jiménez, metge-director del balneari l'any 1.892, ja va establir una relació entre els fenòmens volcànics dels camps d'Olot i Castellfollit de la Roca amb el manantial de la Font Picant. La relació existent entre l'abundància de roca granítica i l'abundor d'aigua a Sant Hilari, no té cap mena de complicació. L'únic punt que no veia gaire clar era el per què les aigües acidulades (aigües amb gas) només es concretaven en una sola zona i no en diferents indrets.

Segons el meu particular punt de vista, aquestes aigües tenen una estreta relació amb el fet que a la zona es produïssin enormes terratrèmols l'any 1.373 i posteriors. Les més importants àrees afectades foren les d'Osor, Amer, Anglès i Sant Feliu de Pallarols. Aquests moviments sísmics foren provocats per tensions existents a les capes superficials de la terra i degut, en molts casos, al procés geològic de l'orogènesis.

Els seïsmes produïts entre 1.373 i 1.397 tingueren una relativa violència, però el de l'any 1.426 fou de tal intensitat que va destruir Amer i Osor. Un altre factor a tenir en compte és que els terratrèmols de caràcter molt violent, però locals, acostumen a tenir un origen volcànic.

Davant d'aquests aspectes esmentats, crec que es podria formular una hipòtesis que es basaria en la relació que hi ha entre els moviments sísmics produïts a la zona i la formació de les aigües acidulades, degut a la neoformació geològica que s'originà durant el segle XV a l'àrea d'Osor.

M'ajuda a refermar aquesta teoria el fet que el descobriment de l'aigua de la Font Picant és relativament modern (segle XVIII) i no hi ha el més petit indici de que haguessin estat conegudes anteriorment.

Per les seves característiques, l'aigua picant ve de les capes superficials, ja que la seva temperatura està entre 11°C i 14°C i per sota d'aquestes capes superficials del terreny ha d'haver-hi una atmosfera de gas carbònic, que es devia formar amb els terratrèmols del segle XV. Aquesta capa de gas és la que en obrir-se pas per entre les fisures i les falles del terreny, mineralitza l'aigua picant de Sant Hilari.

Josep Arimany i Manso
Metge

Lluís i Gerard Claret.

Cor Madrigal de Budapest.

Els amics de la música

L'objectiu dels «Amics de la Música» és el d'apropar la gent a la música de qualitat i despertar en el poble noves inquietuds musicals. Creiem que anem pel bon camí, atès que concert rera concert, comprovem com l'església s'omplena.

Els festivals de música de Sant Hilari han assolit un alt nivell de qualitat del qual se'n beneficia tot el poble, pel prestigi que això comporta. Només cal repassar la programació de la VI^{a} edició dels festivals per adonar-se de la importància dels intèrprets que han passat per la nostra vila. Gent com Carme Bustamante, Lluís Claret, Gerard Claret o Albert Giménez Attenelle són intèrprets catalans de reconeguda talla internacional. La coral Polifònica de Girona és ja prou coneguda entre nosaltres i any rera any podem gaudir de les seves impecables interpretacions. El que difícilment podrem tornar a sentir és el Cor Madrigal de Budapest, el prestigi del qual està fora de dubte. I també, com cada any, hem volgut donar un toc popular, i més de casa nostra, amb un concert d'intèrprets locals que ha tingut molt bon acolliment entre el públic i serveix d'estímul als hilariencs.

En fi, els resultats d'aquest passat festival ens animen en la nostra tasca, i, recolzats per un bon nombre de socis, esperem poder anar organitzant més concerts i donar a la música i a Sant Hilari el prestigi que es mereix.

Toni Miralpeix

Coral Parroquial «Petits Cantaires»

En les paraules de salutació que, en el concert de Nadal passat, ens dirigia el petit presentador, ens deia: Som aquí perquè fa uns anys se'ns va dir que tots els nois i noies de la vila que volguessin passar-s'ho bé, tot cantant, podien fer-ho apuntant-se a la Coral «Petits Cantaires». I continuava: Nosaltres ho vam voler provar, i veiem que el cantar és divertit, ens alegra la vida i, a més a més, podem alegrar la vida dels altres.

La nostra Coral, fundada l'any 1976, va néixer amb un desig de fer un servei doble a la mainada: donar-li una cultura musical i ser un mitjà d'esplai, i ambdues coses orientades a una formació integral dels petits.

Per tal d'assolir els seus objectius, de formació i esplai, la Coral, durant l'any, organitza una colla d'activitats. Fem-ne un resum.

Concretant-nos al curs passat, podem dir que es va fer força feina. Per Tots Sants, sortida a Joanet per a fer-ne la tradicional castanyada, amb vi, panellets, cançons i molta gatzara!

Actuació de la Coral a l'Església Parroquial.

Des d'octubre fins al maig, hi ha hagut assaig, dues vegades per setmana. Bon treball per als petits... i també per als directors!

Per les festes de Nadal, tots els anys té lloc un Concert Nadalenc. Aquest any, el petit presentador ens deia: «En el món de la gent gran, sovint tan angoixat, s'hi troba a faltar l'alegria que els petits, amb els nostres cants, volem oferir a tothom».

La diada de Pasqua els Petits Cantaires omplen de joia i de festa els nostres carrers i les nostres places, amb el cant de les Caramelles. Els grans els en donem les gràcies.

Una de les activitats que més va plaure als infants fou la Trobada a Barcelona amb les Corals Infantils de tot Catalunya. Era emocionant contemplar l'espectacle del Palau d'Esports de Montjuïc, ple de gom a gom, amb uns cinc milers de petits cantaires, entonant la solemne Cantata. (Dia 15 de maig).

Trobada de Coros al Palau d'Esports de Barcelona.

Els més petits s'ho passaren molt bé a Ripoll, en la Trobada Comarcal de Cantaires. Era el dia 29 de maig.

Per la Festa Major petita, els Cantaires solemnitzaren la missa i homenatjaren els Ancians, amb les seves cançons.

Per la propera primavera, tenim en projecte celebrar la Trobada Comarcal de Cantaires a la nostra vila. Bona notícia!

Aquest any la Coral ha pogut adquirir un bonic piano, que farà un bon servei per a les activitats musicals.

Resumint: creiem que la labor que s'està fent amb la nostra Coral, és interessant, formativa per als petits i un mitjà d'alegrar i solemnitzar les nostres festes.

Ramon de Sacalm
Sant Hilari, agost, 1.983

L'Escola de Belles Arts de Sant Hilari

Són ja tres anys els que fa des de que vàrem inaugurar l'escola d'art de la nostra vila, la qual cosa fou possible gràcies al suport del nostre Ajuntament.

Amb gran il.lusió per part nostra, férem els preparatius per a començar les classes de dibuix i pintura: figures anatòmiques de guix, cavallets, material de

pintar i diferents objectes aviat estigueren enllestits. Respondria la mainada? Respondrien els grans?

Aviat es va poder comprovar: 130 apuntats de petits i 11 de grans. La cosa ja marxava i des de fa tres hiverns que continua funcionant, encara que amb coses bones i altres de no tan bones.

En el nostre contacte amb l'alumne haig de parlar principalment dels nens i nenes de 8 a 12 anys, doncs són els que dominen. En podríem fer tres grups ben diferenciats, un d'alumnes que hi tenen il.lusió però no ho fan molt bé, però que veus que a final de curs han millorat i adelantat, un altre de gent que ja té qualitats i aptituds pel dibuix i la pintura i per tant li és relativament fàcil, i un tercer grup que avença molt a poc a poc perquè als nens els costa i no ho assimilen. No cal dir que n'hauríem de fer un altre, i és el d'aquells alumnes que vénen solament perquè sí i que no hi tenen el més mínim interès.

El programa que hem seguit fins ara ha estat el següent:

Iniciació al dibuix, que consisteix en donar unes tècniques d'enquadrament i en fer pràctica de dibuix de contorn de les figures per assimilació de formes i volums.

Tècniques de sombrejat

Iniciació a la pintura, on es donen unes regles bàsiques, com els triangles de colors i la formació de tons de l'arc de Sant Martí partint dels colors primaris.

Composició, amb regles elementals sobre la composició i amb diferents pràctiques en la relació alumne-professor.

Perspectiva aèrea, amb explicacions i pràctiques dels diversos conceptes de la perspectiva, tant lineal com dels colors.

Anatomia humana, que es practica amb el dibuix de figures de guix.

Exercicis pràctics: Pintura de la natura morta i exercicis d'estímul per l'observació i la imaginació, com per exemple partint d'un croquis d'un paisatge o altre tema, pintar-lo amb colors imaginaris.

Aquests han estat fins ara els exercicis pràctics que s'han anat desenvolupant al llarg dels cursos donats.

La nova línia a seguir en el curs 83-84

Tot seguint la trajectòria plàstica, és convenient adaptar-se a les tendències i necessitats del moment. Creiem bàsic endinsar-nos cada dia més en la fomentació de la invenció i creativitat dels futurs alumnes i artistes; és per aquest camí que volem enfocar el nostre treball de cara als propers cursos.

En un altre ordre de coses, els que som responsables de l'escola aconsellem que l'alumne sigui puntual a les classes i que quan es vagi per inaugurar el curs ho comuniqui aviat per tal d'estructurar les classes; també insistiríem en la necessitat de que només vinguin aquells que hi tinguin realment interès. Tanmateix, és molt convenient que els nanos vagin practicant durant els temps lliures —sense abandonar els estudis— i que assisteixi a les moltes exposicions que durant l'estiu es fan a Sant Hilari; sempre s'hi aprenen coses.

A més de donar les classes, l'Escola de Belles Arts ha col.laborat en l'organització dels certàmens de dibuix que periòdicament es fan a la localitat i alguns dels seus membres han actuat com a jurats en diversos premis.

Aprofito també l'avinentesa per a manifestar que és molt necessària l'existència d'una sala d'exposicions oberta tot l'any, ja que a més de facilitar les manifestacions artístiques de tot tipus, contribuiria a que els alumnes s'acostumessin a veure noves tècniques i modalitats i a que el poble en general s'anés culturitzant en el camp de l'art i adquirís una certa maduresa a l'hora d'entendre i analitzar una obra artística.

L'Escola d'Art aprofita l'ocasió per donar les gràcies a l'Ajuntament pel seu interès en el funcionament de l'escola, a la «Caixa» per deixar el local de la Biblioteca que es converteix en sala d'exposicions sempre que convé, i al públic en general per la seva massiva participació en les manifestacions artístiques.

En nom dels meus companys Núria Tort, Joan Comas i del meu propi, enviem a tots els vilatans una afectuosa salutació.

Joan Mir

L'Escola de Belles Arts.

Codolada innocent, apel.lada de la vila de les cent fonts, per als meus convilatans que ja m'entenen

En el pregon avenc dels anys
de l'antigor,
entre misèries i planys
en abundor,
ja bescanviàrem plors en guanys,
quan subjugats pel ric feudal,
Paba o Solterra,
era la fam el nostre mal:
la nostra guerra,
vèncer l'ultratge bestial.
I és amb aquest foll tarannà
de malastrucs
que el segle vint ens va sobtar,
pobres i rucs,
però abrivats a breguejar.
Ens atansàrem a l'entranya
del fosc aulet
i amb paciència d'aranya
l'aspre guaret
féu productiu la nostra manya.
I del ferreny i adust tió
de l'alzinar,
per art de foc, férem carbó,
negre butà
dels mísers anys de l'estretor.

D'un nou conreu vam descobrir
puixants llavors:
pròdiga fruita ens oferí,
la dels «senyors»,
que en gran estol ens envaí.
Els distingia el seu vestit
blanc rutilant
i s'empassaven amb delit
l'«aigua picant»
remei del seu fel sobreeixit
que flagel.laven tot seguit,
sense compassió,
amb costelletes de cabrit
que amb fruïció
ells endrapaven amb neguit.
I quan el mes d'agost morent
duia tardor,
l'hilarienc, sempre amatent,
amb gran tristor
els deia «fins l'estiu vinent».
Mes, se n'anà a fer punyetes
(quin greu, pobrets!)
el fabricant de samarretes
i calçotets
i adéu-siau les «senyoretes»
i els «senyorets».

Ens enfilàrem un xic massa
a l'escambell
i ens va fer falta nova traça,
mig de gairell,
per rellevar els de Terrassa
i Sabadell;
i vam tenir la gran pensada,
llestos com bitxos,
de fabricar «fusta cremada»,
quatre «trompitxos»
i arraconàrem l'estiuada.
Així poguérem demostrar
que aconseguir
del capdavall tornar a surar,
vol molt magí
i ferm el braç per treballar.
Mes, no val res saviesa tanta
ni mà d'artista
perquè les lletres a noranta
dies «mai vista»
menen de nou a la complanta.
I vet aquí que els impagats
i altres històries
ens van deixar garratibats,
plens de cabòries,
i al cul del pou ben ajocats.

Ves per on, l'aigua que en Jaumet
a poc a poc
arrossegava amb el carret
amaina el foc
que ens envestia ja de dret.
I arraconat el carretó,
a gavadals
s'enduen l'aigua del turó
i els nostres mals
van retrobant solució.
Sigui amb patates o rodells,
o bé «senyors»,
hem demostrat que som gats vells
i lluitadors
a qui la vida a fet mesells.
I no és, però, l'aigua el miracle:
és el delit,
que neix al cor i venç l'obstacle
més enardit,
qui combatrà el nefast oracle
I aquí és on rau la gran lliçó
de l'hilarienc
del seu destí amo i senyor.

Quico Danés

ESTAMPES DE CALAIXERA

Cafè Unió. Any 1912.

Barri del Serrat.

Inici de les obres del Col·legi Dr. Morales. Any 1937.

Font Vella.

Benedicció de les campanes. Any 1941.

RACÓ POÈTIC

1er PREMI
«Primavera»

Romàntica Primavera,
sembla ahir que ens vas deixar,
alçant-se l'estiu de puntetes
i tornes tu, sense saludar.

Tintada de verd, Primavera!
ja somrius, ja has arribat,
com una fulla dolça i vella
d'aquests matins tan regalats.

Oh! alegra estació bonica
volada d'ocells cantant,
posant-se damunt les branques
amb l'aire del cel brillant.

Són aigües de primavera,
les gotes que es tornen brins,
es veu la neu fondre's
baixant marges, endins.

Quan l'enyorança és grossa
pensa amb ella, i dius:
presenta't poncella formosa,
i faràs sentir-me viu.

Camps de Primavera,
verds amb flors de tots colors;
que ens ensenyen la natura,
fins i tot arbres i arbusts.

Ets tu divina i fresca,
que promets els dies bells
com surten, les flors novelles,
amb les roses i els clavells.

Ja ets tota meravella
sobre l'aire suau del cel,
no te'n vagis primavera!
no te'n vagis, deixa el vel!

Maria Dolors Vila i Fauria

Finit l'estiueig

Vinc amb el cor renovat
de tantes hores daurades
de tantes Fonts visitades
de tantes flors que he lloat!

Vinc amb el cor renovat
de les més altes carenes
amb nova saba a les venes
per l'aire net aspirat!

Vinc amb el cor renovat
amb la cançó a flor de llavi
i amb el pensament més savi
d'ampli horitzó il.luminat!

Vinc amb el cor renovat
amb clara visió humana
i em sento adicta germana
del poble cult i admirat!

Vinc amb el cor renovat
ple d'ànim i de gaubança
per la catalana dansa
que allí tant s'ha prodigat!

Vinc amb el cor renovat
tot vibrant de tantes gales!
Talment, com si tingués ales...
M'integraré a la Ciutat!

Francesca Falera

Camins de bosc de Sant Hilari

Sona la flauta del vent a dalt dels pins
amb tons de bressoleig i de tendresa:
catifa de fullam als peus estesa
ens fan flonjos i suaus tots els camins.

Tènue randa de sol, ja bosc endins,
entre heures i alzinar se'ns fa palesa,
i ben sovint es viva la sorpresa
veient brollar una font entre verds brins.

No, jo no diré pas els vostres noms,
gràcils camins de bosc de Sant Hilari:
tots em sou grats, des dels petits tocoms
fins els rodals que en auto pots anar-hi.

Però els que més estimo de tot el joc,
són els camins que no menen enlloc.

Josep Santacana i Tusquellas
Juliol 1983

2° Premi de Poesia del dia de Sant Jordi de la Ciutat de Granollers 1983

Mare

Abraçat a vós com l'arbre a terra,
amb profundes arrels,
ningú m'arrancarà,
ningú no em separarà de vós,
mare.

Abraçat a ton coll,
ningú no em treurà:
abraçat al teu ventre
que la vida em donà,
mare.

Mare: mon món de sempre, ma llar de sempre,
en tes entranyes jo vaig créixer,
ma vida i la meva ànima amb vós compartí,
i avui tes ossos caiguts no s'aixequen,
mare.

Dir-te mare és dir t'estimo,
és bullir-me la sang,
És dir-li a Déu: on te l'emportaràs?,
és per vós donar la meva ànima,
és quedar-me per vós sense sang,
mare.

Tu, mare, fores mon sol,
que fins la fi m'il.luminà,
fores la llum en la nit
que mes passes guià,
mare.

Mare: terra en la que vaig anar creixent,
menjar del que vaig anar menjant,
que a la fi he hagut de separar-me,
i sol, sense vós, contentar-me,
mare.

Quan només siguis un record
continuaràs vivint en mi:
quan un fill és
viu i mor dient:
mare.

T'estimo més que abans,
i voldria recuperar-te d'on els corbs
creixen en totes parts,
perquè t'ànima encara hi vola,
mare.

I encara avui recordo cada instant amb vós,
més petites històries al vostre costat,
Però mon cor encara sagna,
perquè te n'anares i no se m'emportares,
mare?

Una fotografia i ton record
és el que em deixares,
per acompanyar-te jo sospiro
i per tot quan fores jo t'admiro,
mare.

Manuel Pedraza Prieto

«Les fonts de Sant Hilari»

Sant Hilari Sacalm té moltes fonts,
aigua medicinal de tota mena,
pura aigua saborosa, tota plena
de flor de neu i de cants de moixons.

Arreu brollen les seves cançons,
esquelles líquides sota l'esquena
del Montseny, on la seva veu alena
amb lira cristal.lina els seus ressons.

De cim en cim, per damunt de fronteres,
ja tothom la seva harmonia escolta
com la crida pairal de la campana.

Amb set d'aquestes aigües falagueres
un núvol d'estiuejants envolta
Sant Hilari, cercant la vida sana.

Josep Gutiérrez i Rodríguez

Moto Club

Sant Hilari

Avui nosaltres, els nois de les motos, o millor dit, els nois del «Moto Club» i amb ocasió de poder escriure unes línies en aquest programa, us voldríem parlar del món de les motos, d'aquest món tan conflictiu i complicat i que pot ser i és tan fascinant si es comprèn una mica.

El que hem de dir és que nosaltres els que portem el «Moto-Club» som el que estem més en contra dels qui fan soroll i carreres al mig del poble, ja que aquesta gent incontrolada és la que fal mal veure les motos i per la seva culpa en paguem tots les conseqüències.

El «Moto-Club» vol acabar amb aquesta gent i, al mateix temps, vol fer veure que l'esport de la moto és un dels més bonics que hi ha, si es practica bé, i en el que hi pot participar tothom, tant petits com grans. És una pràctica esportiva que té moltes facetes des de la competició pura fins a l'organització d'excursions, concentracions, ginkames, etc.

Ensems, les motos poden ser de molta utilitat al poble per la seva manejabilitat i dimensions, doncs fan que sigui més fàcil la recerca d'alguna persona perduda, el portar medicaments a una casa de pagès allunyada, el comunicar un inici de foc, etc.

És per això i per moltes coses més que un «Moto-Club» és necessari i que un «Moto-Club» ha de ser el conjunt del poble, ja que la unió fa la força.

I ara com a última cosa, quedeu tots convidats a venir el proper dia 28 d'agost, a les 10'30 del matí, a presenciar una prova del Campionat provincial de Moto-Cross a l'espectacular circuit dels «Cortals». Hi estem treballant molt i hi tenim posades totes les nostres il.lusions.

Esperem que comprengueu una mica més el món de les motos i ens acomiadem amb un: fins ara amics!.

MOTO CLUB

Agraïm profundament
la col·laboració
de totes aquelles firmes
industrials i comercials
que fan possible
l'edició d'aquest
programa.

Assegurances - Agència
Mapfre - G. Assegurador
Miquel Suy
Francesc Vilabella Güell

Barberia
Joan Busquets

Bars
Snak-Bar "Aquari"
Bar Agustín
Bar Boada
Bar La Cabanya
Cafè Centre
Bar Club
Bar Fèlix
Bar "Dogo"
Bar Juani
Bar L'Espelma
El Grill
Bar Montseny
Bar del Serrat
Bar Pacheco
Bar "Sant Hilari"
Granja Tivolí
El Toc
La Taverna d'en Mallol
Bar Torrent

Bàscula
Ll. Juanhuix Juanhuix

Caixes de cartó
Embalatges Salvador

Carnisseries i Cansaladeries
Jaume Busquets Güell
Marià Casas Clopés
Adolf Casas Tarrés
Enriqueta Collbatallé Gros
Cansaladeria Boada
Cansaladeria Gil
Cansaladeria Parareda
Cansaladeria Porta
Jordi Puig Boada

Centres d'Ensenyança
Col·legi Germanes Carmelites
Col·legi Parroquial St. Josep
Col·legi Públic Dr. Morales
Colònies Escolars
Escola Natura Guilleries
Escola Art
Escola de Formació Professional
C. Rdes. M. Immaculada Concepció
A. I. Maharishi

Comestibles
Josep Andreu Clopés
Autoservei Montseny
M. Bayés Serradesanferm
Dalmau Boada
Sabina Bruguera Busquets
Josep Cullell Taberner
Spar, M.ª Teresa
Pere Güell
Autoservei Centra
Teodoro Patino
Antoni Garcia Mir
Jaume Homs Rodríguez
Joan Masnou Gallifa
Ramon Mimó Planas
Ramon Molas Mollfulleda
Florenci Moragas Fontanet
Queviures Montserrat
Fèlix Rigalós Botet
Joan Rotllant Rovira
Joaquim Valls Bonet

Compra - Venda de Cotxes
Trima
Antolino Fauria

Confiteries
Amadeu
Fornés
Narcís Malet Torrent
Torrent

Constructors d'Obres i Promotors
Pere Bosch Cornellà
Antoni Brugué Fontanella
Miquel Molist Muntalt
Josep Pujol Canaleta
Xavier Rosell Terris
Construccions Les Guilleries S. A.
Construccions St. Hilari S. A.
Xavier Casas Tarrés
Josep Montalt Carós
Jaume Collbatallé Rotllant
Francesc Rojas Escobar
Cèsar Lahoz
J. G. Salvador - J. Busquets
A.C.S.A.
Residencial Cal Sastre
Gabriel Miralpeix S. A.

Consultoris de Bellesa
Elvira Carrasco
Carme Miralpeix Valls
Matilde Soler Tarrats
Estètica-83

Electrodomèstics
Francesc Fauria Comas
R. Fauria Miralpeix (Watt's)

Entitats Bancàries
Banca Catalana
Banesto
Banco Hispano Americano
Banco Popular Español
Caixa d'Estalvis Provincial de Girona
Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis

Espectacles
Club Villaret
Cinema Catalunya
Cinema Tívoli

Estancs
Carme Duran Moner
Ramon Mimó Planas

Fàbriques d'Embotits
Embotits Hilariencs
Embotits Guilleries

Farmàcies
Ramon Broto Twose
Xavier Montalt
Anàlisi R. Broto

Ferreteries
Àngel Camó Juanola
"La Forja"

Fotògraf
Amadeu
Bosch
Rossell

Fusteries i Mobles
Germans Andreu
Mobles Andreu S. A.
Mobles Font
Mobles Jovis
J. Jumbert Solé
Mobles Rosquellas S. A.

Fustes
Miquel Esteba Caireta
Fustacalm
Fustes St. Hilari, S. A.

Ferros Forjats
Art Català
Josep Fauria Miralpeix
Ganiveteria La Forja - Vila

Garatges
Casas
Catalunya
Fàbrega
Hospitalet

Hotels, Hostals, Fondes i Restaurants
Hotel Suizo
Hotel Ripoll
Hostal Brugués
Hostal del Grèvol
Hostal Mimó
Hostal París
Hostal Verdolet
Hostal Canals
Hostal Fugarolas
Hostal Isidre
Hostal Sant Miquel
Hostal Torras
Fonda Rita
Restaurant "La Pedra Llarga"
Residència Roma
Residència Tarrés
Hostal del Sobirà
Can Camas
Els Cortals
Vallicrosa
Cal Sastre

Guixaire
Teodor Patino

Jardiners
J. Boix
R. Masferrer

Lampistes i Manyans
Joan Bruguera Gubau
Josep Carreras Colomer
Jaume Pallarols Bruguera
Rafael Tarrés (Calefacció)
Pla i Soler (Calefacció)
Josep Fauria Miralpeix
Josep Vilamala
Moner - Juvanteny

Llibreries
Sant Jordi
Llibreria Deza
Esports Joan

Manantials en explotació
Fontdor
Font del Pic
Font Vella
Font Picant
Aigües Potables de Saleta

Materials Construcció
Antoni Masó Bosch

Mecànics
Cayo S. L.
Joan Cerver Coll
Antolino Fauria - Renault
Lluís Fuguet Portell
Josep Malet Torrent - Motos
Taller Moca
R. Fauria (Elec. Autom.)
Taller Guilleries - Citroën
Taller Bòbila

Merceries i Confecció
Confeccions Artola
Can Candi
Goriot
Honest Masnou
Merceria Jordana
Can Joan Ridaura
Temari
Germanes Tort
El Siglo

Metges
Santiago Baena
Armand Corzano
J. Torres (Practicant)
Dolors Clos (Comadrona)
Rivas Mariscal (Podòleg)

Objectes de Regal

Esports Joan
Casa Bosch
Jaume Brugarola
Joan Fauria Bosch
Antoni Rossell Suñer
Sports Serras
La Vaixella
Watt's
Tot Terrissa
Bazar Vigatà

Panaderies

Spar - Teresa Espejo
Carme Duran Moner
"La Garba" - Conxita Roura
Panificadora
Estrada

Perruqueries

Rosa Maria
Àngela Casas Clopés
Carme Casadesús
Leocàdia i Carme
Germanes Pujol
Carme Raset Bruguera
Conxita Rosquellas
Cecília Rosquellas
Isabel Sorroche
Glòria (Unisex)
Conxita Valls Joan
Margarida Masó

Peixateries

Joaquim Permanyer Tarrats
Josep Mollfulleda
Peixateria del Mar
Peixateria Sant Hilari

Pintors

Arteaga
Ramon Fàbregas - Josep Fàbregas
Xavier Masnou

Polleria

Rotllant
Güell "Clotas"

Sabateria

Calçats Pilar

Sastreria

Honest Masnou Fàbrega

Serradores

Salvador Fontaner Plenacosta
Ramon Solà Bosch

Torneries

Afma s. l.
Arhima
Artesania "Sant Josep"
Artifusta s. l.
Batlle
Bell-Art, s. a.
Indústries Carri
Indústries Costa
Ferran Danés
Manufactures Sacalm
Spanish Wod Product, S. A.
J. Vila Portet
Fiam
X. Clos Serrat
Torneria Font
Francesc Gol Busquets
Indústries Palometa
Ibercado
Indústries Puigderrajols
Joan Ribas Bosch
Àngel Ripoll, s. a.
Pere Roura Gubau
Indústries Joaquim Ripoll
Indústries Sam
J. Solà, s. l.
Indústries Tort
Hispartesania

Taxis

Francesc Duran
Pere Canaleta

Transportistes

T. Hospitalet
La Hispano Hilariense, s. a.
Recader Xandri
Transports Coll
Transports Massaneda
Transports Floriach
Transports Ros
Transports Solà
Transports Güell

Varis

Rellotgeria Breix
Pastes Canigó
Tapisseria Cuberta
Floristeria "Sant Hilari"
Ind. Gràfiques Duran
Estació Servei "Sant Hilari"
J. Estragués (Compra-Venda Patates)
Auto-Escola Font
Tintoreria E. Bosch
Impremta Johil
Drogueria Jumbert
Parco S. A. (Parquet)
Planxisteria Trima
J. Valls Juventeny (Patates i Cereals)
Adm. F. Francesc Vilabella
F.I.T.E.R.

Vins i Begudes

Magatzem Duran - J. Mimó
Josep Andreu Clopés
Adolf Casas Tarrés
Jaume Masó Bosch
Joan Valls Juventeny
Josep Tomàs Pérez Serrano
Josep Donadeu Feliu
Francesc Duran

INDEX

La cançó de Sant Hilari	Jaume Llacuna
Salutació	
"Un petit gran home"	J. M. Alimbau
Uns mots	Cinema Club
Escola de la Natura	
Els "Cavallitos" d'en Foro	A. Serradesanferm
"Streaptease" l'any 59	Jaume Pla
Sant Miquel de les Formigues	
Colegio Público Dr. Morales	J. Cano
Saber i conèixer	Grup d'Estudis Hilariencs
Parlem del Casal dels Avis	Soledat Ridaura
Homenatge	
Inauguració del Poliesportiu	Fotos Amadeu
VII Concurs Literari Local Escolar	I. Fauria, A. M. Tarrats, M. Marés
El nostre campanar	Mn. Joan Tuneu
Actes Religiosos	
Actes Recreatius	
Crònica de l'any	
II Centenari de Joaquima de Vedruna	Germanes Carmelites
Font Picant	J. Arimany Manso
Amics de la Música	Toni Miralpeix
Coral Parroquial "Petits Cantaires"	Ramon de Sacalm
L'Escola de Belles Arts	Joan Mir
Codolada Innocent	Francesc Danés
Estampes de calaixera	
Racó poètic	
Moto Club	
Col·laboradors	
Index	

Fotografies: AMADEU, ROSSELL, BOSCH i arxius A. Serradesanferm
Impressió i fotocomposició: IND. GRÀFIQUES DURAN, S. A.
Edita: COMISSIÓ DE FESTES
Coordinador: Àngel Serradesanferm i Valls
Dipòsit Legal GI. 839 - 1983

